

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl dne 13. 11. 2018 v trestní věci odsouzeného **Mgr. Františka Šejnosta**, nar. 3. 5. 1959, bytem Rue des Bouchers 58, Brussels, Belgie, r. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Praha-Pankrác, o návrhu na povolení obnovy řízení

t a k t o :

Podle § 283 písm. d) trestního řádu se návrh na povolení obnovy řízení **zamítá**.

ODŮVODNĚNÍ

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze, sp. zn. 10T 11/2015 ze dne 3. 11. 2015, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6To 102/2015 ze dne 14. 3. 2016, byl Mgr. František Šejnost uznán vinným za spáchání trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a dílem ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku.
2. Ten spočíval v tom, že v přesně nezjištěném období v Praze si opatřil tři čisté listy papíru, opatřené originálem podpisu Mgr. Jiřího Kopejska, O. Cr., který v období od 25. 1. 2002 do 20. 6. 2011 zastával funkci velmistra Rytířského řádu křížovníků s červenou hvézdou, poté vytvořil v počítači dále uvedené texty směnečných prohlášení, které s pomocí tiskárny FUJI XEROX Work Center 7232, výr. č. 3318526841, natiskl na tyto čisté listy papíru, opatřené předem pravým podpisem Mgr. Jiřího Kopejska, O. Cr., a takto v podvodném úmyslu vyhotovil padělky následujících směnek, a to 1. směnky vlastní s místem a datem vystavení v Praze 16. prosince 2010, opatřené vlastnoručním podpisem údajného výstavce P. Mgr. Jiřího Kopejska, O. Cr., velmistra Rytířského řádu křížovníků s červenou hvézdou, IČ: 004 08 026, sídlem Praha 1, Platnéřská 191/4, znějící na sumu 5.400.000 Kč, splatnou 31. 12. 2012 na řad osoby Mgr. František Šejnost, r. č. 590503/0296, bytem Praha 2, Pod Slovany 12, s místem placení Praha 2, Pod Slovany 12, 2. směnky vlastní s místem a datem vystavení v Praze 15. února 2010, opatřené vlastnoručním podpisem údajného výstavce P. Mgr. Jiřího Kopejska, O. Cr., velmistra Rytířského řádu křížovníků s červenou hvézdou, IČ: 004 08 026, sídlem Praha 1, Platnéřská 191/4, znějící na sumu 65.000.000 Kč, splatnou 30. 6. 2012 na řad Sdružení pro nadaci Gallus Rüber, IČ 186 22 354, sídlem Praha 2, Pod Slovany 12, s místem placení Praha 2, Pod Slovany 12, 3. směnky vlastní s místem a datem vystavení v Praze 12. ledna 2011, opatřené vlastnoručním podpisem údajného výstavce P. Mgr. Jiřího Kopejska, O. Cr., velmistra Rytířského řádu křížovníků s červenou hvézdou, IČ: 004 08 026, sídlem Praha 1, Platnéřská 191/4, znějící na sumu 32.600.000 Kč, splatnou 30. 10. 2013 na řad společnosti ČESKÉ FINANCE k. s., IČ 278 69 776, sídlem Praha 2, Pod Slovany 12, s místem placení Praha 2, Pod Slovany 12.
3. Následně padělky směnek vědomě udal jako pravé, a to tak, že 27. 10. 2011 směnky blíže označené pod body 1. a 2. shora převedl blankoindosamentem jako úhradu svého dluhu ve výši 3.200.000 Kč věřiteli Janu Kutilovi, nar. 6. 11. 1974, a poté směnku blíže označenou pod bodem 3. shora předal jako pravou komplementáři společnosti ČESKÉ FINANCE k. s., JUDr. Františku Veselému, nar. 7. 12. 1947, který ji pak dále s vědomím obžalovaného jako pravou převedl blankoindosamentem na úhradu svého dluhu ve výši 1.200.000 Kč věřiteli Janu Kutilovi, nar. 6. 11. 1974, přičemž poté směnky byly převedeny na další osoby s tím, že v rozhodném

období vlastník všech vpředu specifikovaných směnek CATICA ONE družstvo po zaslání předžalobní upomínky z 10. 12. 2013 k úhradě dlužné částky 5,400.000 Kč podal 15. 4. 2014 návrh na vydání směnečného platebního rozkazu pro částku 5,400.000 Kč ve věci Městského soudu v Praze vedené pod sp. zn. 7 Cm 101/2014, ve které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. V případě realizace těchto směnek označených pod body 1., 2., a 3. shora by Rytířskému řádu křížovníků s červenou hvězdou (dále jen „Řád“), IČ 004 08 026, sídlem Praha 1, Platněnská 191/4, byla způsobena škoda ve výši 103.000.000 Kč, k čemuž však do současné doby nedošlo.

4. Za to byl odsouzen pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a dílem ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v délce 7,5 roku do věznic s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 z 8. 4. 2015, č. j. 9T 319/2012 – 1003 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze z 16. 7. 2015, č. j. 67 To 193/2015 – 1096, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Rozsudek nabyl právní moci dne 14. 3. 2016. Dovolání odsouzeného bylo dne 5. dubna 2017 odmítnuto.
5. Dne 3. září 2018 byl Městskému soudu v Praze doručen návrh odsouzeného Mgr. Františka Šejnosty na povolení obnovy řízení. Ve svém návrhu odsouzený uvedl zejména následující:
6. Konstatuje, že v této trestní věci jsou nové skutečnosti a důkazy, soudu (státnímu zástupci) dříve neznámé, které by mohly samy o sobě či ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině (trestu).
7. Odsouzený za novou skutečnost považuje zjištění, že Mgr. Jiří Kopejsko by měl být vyslechnut jako podstatný svědek, kdy odsouzený poukazuje za střežní zjištění, že svědek by se měl nově vyjádřit ke způsobu vyhotovení údajných „směnek“ v advokátní kanceláři odsouzeného.
8. Dále navrhl navazující doplnění výslechu svědka Aleše Strnada, který by měl dle odsouzeného potvrdit a osvětlit mimo jiné, zda věděl o právním zastoupení odsouzeného a zda činitelé Řádu vykonávali administrativní činnost pro Řád v advokátní kanceláři odsouzeného a přitom používali jak počítač, tak tiskárnu s kopírkou včetně další kancelářské techniky.
9. Mezi nové skutečnosti odsouzený považuje i to, že nikdo nehodnotil hmotněprávní povahu předložených „směnečných listin“, resp. zda uvedené listiny lze dle zákona č. 191/1950 Sb., dále se podpůrně použije zákon o cenných papírech č. 591/1992 Sb. a v ostatním se použije obecný předpis, tj. OZ příp. NOZ, považovat skutečně za cenné papíry a to ve světle zákona směnečného a šekového a konstantní judikatury Nejvyššího soudu v ČR, in concreto rozhodnutí C 215/1884, C 200/1899, publikované ve Sbírce rozhodnutí nejvyšších stolic soudních republiky československé, dle kterého se jedná o podstatnou náležitost, kterou nemůže nahradit ani akceptační projev na směnce. Dále rozhodnutí Nejvyššího soud ve věcech civilních, č. 11770 a Repetorium nálezů boh. s. 61, dle kterého námitku akceptanta ohledně neuvedení jména směnečníka ve směnce lze uplatnit i vůči indosataři akceptované směnky. Z výše uvedeného vyplývá, že směnka vlastní s místem a datem vystavení v Praze dne 16. 12. 2010, opatřena vlastnoručním podpisem údajného výstavce Mgr. Jiřího Kopejska, O.Cr., znějící na sumu 5.400.000 Kč, směnka vlastní s místem a datem vystavení v Praze dne 15. 2. 2010, opatřena vlastnoručním podpisem údajného výstavce Mgr. Jiřího Kopejska, O.Cr., znějící na sumu 65.000.000 Kč a směnka vlastní s místem a datem vystavení v Praze dne 12. 1. 2011, opatřena vlastnoručním podpisem údajného výstavce Mgr. Jiřího Kopejska, O.Cr., znějící na sumu

32.600.000 Kč, nejsou cennými papíry pro nesplnění obligatorních náležitostí směnky, kdy podpisy údajného výstavce směnek vlastních nejsou umístěny pod směnečných prohlášením a nelze uvedené pochybení ani vykládat tak, že by šlo o formální vadu směnky.

10. Tedy odsouzený navrhuje výslech svědka Mgr. Jiřího Kopejska, Aleše Strnada a přibrání odborného konzultanta v otázce platnosti směnek – doc. JUDr. Josefa Kotáska, Ph.D. z katedry obchodního práva Masarykovy univerzity Brno, a předmetné směnky, které jsou shora uvedené.
11. Dne 13. 11. 2018 podepsaný soud ve veřejném zasedání návrh odsouzeného Mgr. Františka Šejnosty na obnovu řízení věcně projednal, neboť neshledal důvodů k tomu, aby jej zamítl z procesních důvodů. Návrhem odsouzeného nastolené otázky bylo nutno posuzovat zejména ve světle ustanovení § 278 a § 283 trestního řádu.
12. Odsouzený setrval na návrh vyslechnout svědka Strnada, byť páter Kopejsko, na jehož výpověď měla výpověď Aleše Strnada navazovat, zemřel. Konstatoval, že v rámci odvolání ve věci jehož žaloby projednávané pod sp. zn. č.j. 12Co 278/2018 Vrchní soud v Praze odmítl jeho návrhy na výslech 36 svědků z řad církevní vrchnosti a proto navrhl, aby tito svědci byli vyslechnuti v rámci nyní projednávané věci.
13. Státní zástupce v rámci veřejného zasedání k návrhu odsouzeného na obnovu řízení uvedl, že za situace, kdy navržený svědek Kopejsko zemřel a svědek Strnad měl na obsah výpovědi pana Kopejska navazovat, považuje výslech svědka Strnada za nadbytečný. K navrženému doplnění znaleckých posudků uvedl, že uváděné skutečnosti byly zcela jasné a srozumitelně posouzeny jednak zdejším soudem, jednak i soudem odvolacím.
14. Zmocněnec poškozeného Řádu rytířů s červenou hvězdou navrhl zamítnout návrh na obnovu řízení jednak s ohledem na úmrtí velmistra Jiřího Kopejska, na jehož výpověď měl navazovat svědek Aleš Strnad, k navrženému provedení dalších důkazů konstatoval, že jde o otázku nepříslušející vůbec trestnímu soudu a pokud jde o kauzalitu vzniku toho směnečného prohlášení, bylo toto dostatečně v řízení objasněno.
15. Těžiště návrhu ods. Mgr. Šejnosty spočívá v poukázání na to, že vystavené směnky nejsou cenným papírem, jelikož nesplňují obligatorní náležitosti směnky. K tomuto odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu v ČR ve věcech civilních a navrhuje přibrání odborného konzultanta k zhodnocení, zda vystavené směnky jsou cennými papíry. Jelikož se Městský soud i Vrchní soud v Praze s argumentací k tomuto bodu vypořádali, podepsaný soud již jen k návrhu odsouzeného, odkazujícího na rozhodnutí z doby Rakouska-Uherska krátce dodává, že rozhodnutí zveřejněné ve sbírce pod R 5570/1936 uvádí, že i když na nepravé směnce chybějí některé podstatné náležitosti podle předpisů směnečného práva a směnka je neplatná, jde přeci z hlediska trestního zákoníku o padělání směnky, vykonal-li pachatel svojí činností vše, co je třeba k naplnění skutkové podstaty trestného činu padělání. Tedy, pokud odsouzený učinil v podstatě vše, co bylo nutné k dosažení sledovaného záměru, tj. ke zpeněžení směnky, a pokud nakonec tohoto cíle nedosáhl, bylo to v důsledku okolností, na které již neměl vliv. Namítaná neplatnost směnky tedy nemá žádný význam i přesto, jaké byly obsahy deklarovaných směnek. Soud vycházel z toho, že trestný čin podvodu je možné spáchat i prostřednictvím takového padělku směnky, která by v případě pravosti byla neplatná, z tohoto vycházel ve svém odsuzujícím rozhodnutí, tak jako soud odvolací i dovolací.
16. Navržený výslech pana Dr. Kotáska, Ph.D. z katedry obchodního práva, zabývajícího se právem směnečným a šekovým, vyhodnotil soud jako nepřipustný, neboť k tomu, aby vykládal zákon, je příslušný jen a jen soud.

17. Dále odsouzený pokládá za nové skutečnosti a důkazy opětovný výslech svědků Mgr. Jiřího Kopejska a Aleše Strnada, i když tyto svědci byli již v původním řízení zdejším soudem vyslechnuti.
18. Svědek Kopejsko při hlavním líčení odmítl vypovídat, z důvodu svého možného trestního stíhání a při výpovědi v přípravném řízení popřel podepsání výše uvedených smének.
19. Svědek Strnad též popřel, že by se podílel na vyhotovování smének, rovněž popřel to, že by odsouzený navštěvoval Řád.
20. Tvzení odsouzeného, že by svědci v současné době vypovídali jinak, než je výše shrnuto, tedy v jeho prospěch, se soudu zdá nemyslitelné, jelikož svědci byli před svou výpovědí řádně poučeni o povinnosti vypovídat úplnou pravdu a nic nezamlčovat, o trestní odpovědnosti za křivou výpověď a o právu odepřít výpověď.
21. V případě svědka Strnada soud má za to, že vypovídal pravdivě, nevidí důvod, proč by od svého tvrzení ustupoval a vypovídal odlišně s možností svého vlastního postihu za křivou výpověď. Svědek mimo jiné popřel, že by odsouzený prováděl ve prospěch Řádu právní poradenství, když pro tuto činnost měl Řád sjednanu pomoc AK Cupka. Nyní by měl vypovídat jen proto, že páter Kopejsko připustil, že podepsal prázdné listiny, což ovšem bylo důkazy provedenými v hlavním líčení nade všechnu pochybnost prokázáno a soud z toho ve svém rozhodnutí také vycházel.
22. To, že páter Kopejsko připustil rovněž páchání trestné činnosti v neprospěch Řádu, je pro posouzení nyní projednávané věci irelevantní. Jak nalézací soud, tak soud odvolací se ve svých rozhodnutích se všemi podstatnými důkazy v dané věci vypořádali a shodně platí i o Nejvyšším soudu jednajícím v rámci řízení o dovolání. Pro pořádek Městský soud v Praze dodává, že již v předchozím řízení padlo, že do kanceláře svědka odsouzeného měly přístup i další osoby, takže navržený výslech svědka Strnada, jenž by měl tuto skutečnost potvrdit, není žádným novem, když nalézací soud tuto záležitost při dřívějším rozhodování o meritu věci rovněž hral v potaz.
23. Pokud odsouzený konstatoval, že zdejší soud má posuzovat důkazy nejen v jeho neprospěch, ale také v jeho prospěch, bylo konstatováno, že toto řízení se nezabývá otázkou viny odsouzeného, ale pouze tím, zda byly předloženy důkazy a skutečnosti soudu dříve neznámé, jež by, v souhrnu s ostatními důkazy a skutečnostmi dříve zvažovanými, mohly vést k jinému rozhodnutí o vině či trestu.
24. Městský soud v Praze konstatoval, že návrh odsouzeného ani svým věcným obsahem ani odůvodňující argumentací nespĺňuje zákonné podmínky k tomu, aby byla obnova řízení povolena. Žádná nová skutečnost ani nový důkaz ve smyslu výše citovaného ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu, které by byly dříve (před rozhodnutím ve věci rozsudkem) soudu neznámé, a které by zároveň mohly samy o sobě či ve spojení s jinými skutečnostmi odůvodnit jiné rozhodnutí o vině či o trestu, najevo nevyšly, ostatně ani návrh odsouzeného na takové nové skutečnosti či nové důkazy (jakožto nositele konkrétních pozorování či tvrzení, jež by mohly reálně otrást zjištěným stavem věci) nepoukazuje. Z návrhu v podstatě vyplývá, že se odsouzený dožaduje opakování části hlavního líčení za účelem nového hodnocení dokazování, které by podle jeho představ mělo vyznít tentokrát v jeho prospěch.
25. Dle shora uvedeného soud se s navrhovanými důkazy a právním hodnocením již vypořádal v nalézacím řízení bez důvodných pochybností a návrh na obnovu řízení žádnou novou skutečnost

či nový důkaz ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu neuvádí, proto nezbylo než jej jako nedůvodný zamítnout.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat do tří dnů od jeho oznámení stížnost k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. Stížnost má odkladný účinek.

V Praze dne 13. 11. 2018

JUDr. Petr Novák
předseda senátu

